

Sygn. VPa 23/15

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lipca 2015 roku

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Trybunalskim,

Wydział V w składzie:

Przewodniczący: SSO Beata Łapińska

Sędziowie: SSO Agnieszka Leżańska (spr.)

SSR del. Marzena Foltyn-Banaszczyk

Protokolant: st.sekr.sądowy Marcelina Machera

po rozpoznaniu w dniu 7 lipca 2015 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z powództwa T. Z.

przeciwko P. W.

o wynagrodzenie i odszkodowanie

na skutek apelacji pozwanego P. W. od wyroku Sądu Rejonowego

w Piotrkowie Tryb. IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 22 grudnia 2014r. sygn. IV P 64/14

postanawia:

1. uchylić zaskarżony wyrok i umorzyć postępowanie w sprawie.

2. znieść wzajemnie koszty procesu między stronami.

Sygn. akt V Pa 23/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem zaocznym z dnia 29 maja 2014 roku, Sąd Rejonowy – Sąd Pracy w Piotrkowie Trybunalskim zasądził od pozwanego P. W. na rzecz powoda T. Z. kwotę 3.000,00 złotych tytułem wynagrodzenia z ustawowymi odsetkami od dnia 10 stycznia 2014 roku do dnia zapłaty, 5.250,00 złotych tytułem odszkodowania za nie wydanie w terminie świadectwa pracy z ustawowymi odsetkami od dnia 10 stycznia 2014 roku do dnia zapłaty i nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

W dniu 8 września 2014 roku sprzeciw od w/w wyroku zaocznego złożył P. W., wnosząc o uchylenie tego wyroku i oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 22 grudnia 2014 roku, wydanym w sprawie IVP 64/14, Sąd Rejonowy – Sąd Pracy w Piotrkowie Trybunalskim utrzymał w mocy wyrok zaoczny z dnia 29 maja 2014 roku.

Powyższy wyrok zaskarżył w całości apelacją pełnomocnik pozwanego wnosząc o jego zmianę i oddalenie powództwa w całości, bądź ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpatrzenia.

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 7 lipca 2015 roku strony zawarły ugodę sądową, w której ustaliły, iż pozwany wypłaci powodowi kwotę 3.000 złotych netto płatną w terminie do dnia 21 lipca 2015 roku z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia powyższemu terminowi do dnia zapłaty, tytułem odszkodowania za nie wydanie świadectwa pracy. Strony oświadczyły, że niniejsza ugoda wyczerpuje wszelkie roszczenia związane z zatrudnieniem powoda u pozwanego od dnia 7 października 2013 roku do dnia 22 grudnia 2013 roku.

Wobec powyższego, Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 7 lipca 2015 roku uchylił zaskarżonym wyrok, umorzył postępowanie w sprawie i wzajemnie zniósł koszty postępowania między stronami.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

w niniejszej sprawie zawisłej przed Sądem Okręgowym, z uwagi na wniesienie apelacji od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. przez pozwanego, na rozprawie w dniu 7 lipca 2015 roku, zawarły ugodę, mocą której pozwany zobowiązał się, iż wypłaci powodowi kwotę 3.000 złotych netto, płatną w terminie do dnia 21 lipca 2015 roku z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia powyższemu terminowi do dnia zapłaty, tytułem odszkodowania za nie wydanie świadectwa pracy. Strony oświadczyły, że niniejsza ugoda wyczerpuje wszelkie roszczenia związane z zatrudnieniem powoda u pozwanego od dnia 7 października 2013 roku do dnia 22 grudnia 2013 roku. Sąd Okręgowy, zgodnie z dyspozycją art. 469 k.p.c. dokonał oceny ważności powyższej ugody według kryteriów w nim określonych tj. zgodności z prawem, z zasadami współżycia społecznego, ustalenia czy nie zmierza do obejścia prawa oraz czy nie narusza słusznego interesu pracownika.

W sprawie przedmiotem roszczenia było żądanie powoda T. Z. zasądzenia od pozwanego P. W. na jego rzecz kwoty 3.000,00 złotych tytułem wynagrodzenia z ustawowymi odsetkami od dnia 10 stycznia 2014 roku do dnia zapłaty, oraz kwoty 5.250,00 złotych tytułem odszkodowania za nie wydanie w terminie świadectwa pracy z ustawowymi odsetkami od dnia 10 stycznia 2014 roku do dnia zapłaty. Objęcie treścią ugody jedynie jednego z powyższych żądań stanowi wyraz osiągniętego przez strony kompromisu, polegającego na wzajemnych ustępstwach, które uzasadnia stan niepewności każdej ze stron co do treści przyszłego rozstrzygnięcia sądowego. Powyższa ugoda jest więc zgodna z prawem oraz zasadami współżycia społecznego, nadto nie zmierza do obejścia prawa, ani też nie narusza słusznego interesu pracownika. Podkreślić przy tym należy, iż

na gruncie dorobku orzecznictwa na uwagę zasługuje teza, iż słuszny interes pracownika nie musi być utożsamiany z uzyskaniem należnego świadczenia w pełnej wysokości (postanowienie SN z dnia 20 czerwca 2000 r., I PKN 313/00, OSNP 2002, nr 1, poz. 17).

Konsekwencją skutecznego zawarcia ugody w przedmiotowej sprawie, jest uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i umorzenie postępowania w sprawie.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 386 § 3 k.p.c. w zw. z art. 469 k.p.c., orzekł jak w punkcie „1” sentencji.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu znajduje uzasadnienie w treści art. 104 k.p.c.